

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 28. oktobra 2024. godine
Ref. br: RK 2567/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI153/23

Podnosilac

Bujar Kika

**Zahtev za ocenu ustavnosti prekomernog trajanja postupaka u Osnovnom sudu
u Prištini u vezi sa predmetom C. br. 4953/2022**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sutkinja
Bajram Ljatifi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sutkinja
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

- Zahtev je podneo Bujar Kika iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva ne osporava neki konkretni akt javnih organa. On osporava obrazloženost trajanja postupaka u vezi sa suđenjem predmeta [C. br. 4953/2022] u Osnovnom sudu u Prištini – Opšti departman (u daljem tekstu: Osnovni sud).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar se odnosi na zahtev podnosioca za ocenu ustavnosti prekomernog trajanja postupaka u vezi sa suđenjem predmeta [C. br. 4953/2022] u Osnovnom sudu.
4. Kao rezultat prekomernog trajanja postupaka, podnosilac zahteva navodi povredu osnovnih prava zagarantovanih Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25 (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 12. jula 2023. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 13. jula 2023. godine, predsednica Suda je odlukom [br. GjR.KI153/23] imenovala sudiju Nexhmija Rexhepija za sudiju izvestioca i odlukom [br. KSH/KI153/23] imenovala Veće za razmatranja, sastavljeno do sudija: Selvete Gërxfhaliu-Krasniqi (predsedavajuća), Safet Hoxha i Remzije Istrefi-Peci.
8. Dana 18. jula 2023. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva.
9. Dana 21. marta 2024. godine, Sud je obavestio Osnovni sud o registraciji zahteva i tražio da obavesti Sud o radnjama preduzetim u vezi sa postupkom sprovedenim od pokretanja ovog slučaja.
10. Dana 2. aprila 2024. godine, Osnovni sud je obavestio Sud o radnjama preduzetim u vezi sa slučajem podnosioca zahteva.
11. Dana 26. juna 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Dana 23. februara 2022. godine, podnosilac zahteva je potpisao ugovor sa osiguravajućim društvom "Siguria", sa sedištem u Prištini, pod brojem [br. 074/022022] za zdravstveno lečenje. Ovo je uključivalo zdravstvene intervencije koje se nisu mogle sprovesti na Kosovu. Kao rezultat toga, lečenje je izabrano u bolnici „ACIBADEM“ u Istanbulu, Turska. U okviru ugovora između podnosioca zahteva i pomenutog osiguravajućeg društva, detaljno su navedene usluge obuhvaćene za zdravstveno pokriće. Ove usluge uključuju poluprivatnu standardnu bolničku sobu,

medicinske troškove, troškove operacione sale, intenzivnu negu, radiološke preglede, lekove i prevoz hitnom pomoći.

13. Dana 4. oktobra 2022. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu protiv predmetnog osiguravajućeg društva u Osnovnom sudu. Ova tužba se odnosila na parnično-pravnu stvar za naknadu štete i pokriće troškova iz dobrovoljnog zdravstvenog osiguranja u iznosu od 5.493,37 evra.
14. Dana 26. juna 2023. godine, podnosilac je podneo zahtev sudiji slučaja u Osnovnom sudu, kojim je tražio brži rok za razmatranje tužbe i organizovanje pripreme sednice za predmet [C. br. 4953/2022], sa obrazloženjem da mu produženo kašnjenje u razmatranju slučaja nanosi nepopravljivu štetu.
15. Iz spisa predmeta se primećuje da nakon neuspeha da se ubrza postupak u Osnovnom sudu, podnosilac zahteva je tražio pomoć i u drugim institucijama.
16. Dana 23. januara 2023. godine, podnosilac zahteva se prvo obratio Ombudsmanu.
17. Dana 26. januara 2023. godine, Institucija Ombudsmana je obaveštenjem o neprihvatljivosti, na osnovu člana 21.1.4 Zakona o Narodnom advokatu (Zakon br. 05/L-019), odbila zahtev podnosioca u vezi sa navodima o povredi osnovnih ljudskih prava i sloboda ili zloupotrebi od strane javnih organa. Zahtev koji je podneo podnosilac Instituciji Ombudsmana je proglašen kao neosnovan prema Zakonu o Narodnom advokatu (Zakon br. 05/L-019), član 22, tačka 1.3, zato što je stvar izneta u zahtevu još uvek u postupku sudskog razmatranja.
18. Podnosilac zahteva je svojim navodima stavio do znanja da je osećao pritisak policije da potpiše formular osiguranja i da je pod uticajem takvog pritiska bio primoran da ga potpiše. Međutim, ni nakon prosleđivanja situacije Hitnoj pomoći, Ambasadi Republike Kosovo u Istanbulu i Državnom tužilaštvu, njegovi naponi nisu doneli uspešne rezultate.

Navodi podnosioca

19. Podnosilac zahteva posebno osporava obrazloženost prekomernog trajanja postupka u vezi sa suđenjem predmeta [C. br. 4953/2022] u Osnovnom sudu.
20. Podnosilac zahteva nije identifikovao nijedan konkretan član prekršen po Ustavu. Međutim, podnosilac zahteva tvrdi da njegova tužba, podneta 2022. godine Osnovnom sudu u Prištini za naknadu štete i pokriće troškova iz dobrovoljnog zdravstvenog osiguranja, još uvek nije rešena.
21. S tim u vezi, podnosilac zahteva navodi da je čekao na rešenje svog predmeta više od 10 (deset) meseci u Osnovnom sudu i da je tražio pomoć i od drugih institucija, uključujući Ombudsmana [23. januar 2023. godine]; Hitnu pomoć [20. jun 2023. godine]; Državnog tužioca [5. april 2023. godine] i Ambasadu Republike Kosovo u Istanbulu. Međutim, prema njemu, ove radnje nisu uspele da ubrzaju postupke za rešavanje njegovog predmeta u Osnovnom sudu.
22. Podnosilac zahteva traži od Ustavnog suda da utvrdi da mu je povređeno pravo na suđenje u razumnom roku i da mu se izvrši naknada prema njegovom novčanom zahtevu za povredu prava na suđenje u razumnom roku.

Komentari podneti od strane Osnovnog suda u Prištini

23. U svom odgovoru podnetom Sudu, Osnovni sud je, između ostalog, istakao sledeće:

“Obaveštavam Vas da je predmet broj C. br. 4953 /2022, sa tužiocem: Bujar Koka i tuženim osiguravajućem društvom „Siguria“ Sh.A., sa pravnim osnovama naknade štete, primljen u sudu 05.10.2022. godine.

Sud je, nakon prethodnog razmatranja tužbe, na osnovu odredaba Zakona o parničnom postupku, radi pripreme sudske rasprave, rešenjem C. br. 4953/22 od 18.03.2024. godine, obavezao tuženu da u zakonskom roku odgovori na tužbu. Tuženoj je predmetno rešenje uručeno zajedno sa primerkom tužbe i priloženim dokazima.

Na osnovu Strateškog plana za pristup pravdi 2022 - 2025, efikasnost i prioritizacija predmeta u pravosudnom sistemu, predmeti sa zakonskom osnovom za naknadu štete nisu prioritetni.

Sud će, nakon ispunjenja zakonskih uslova za određivanje pripremnog ročišta, na osnovu pravnog prvenstva ovog predmeta i po redosledu pristizanja u suda, u razumnom roku, preduzeti potrebne radnje u smislu meritornog odlučivanja u ovom pravno parničnom slučaju”.

Prihvatljivost zahteva

24. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.

25. Sud prvo uzima u obzir odredbu stava 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koja propisuje:

“7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

26. Sud se takođe poziva na članove 48 i 49. Zakona, koji propisuju:

Član 48. [Tačnost podneska]

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49. [Rokovi]

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima”.

27. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud primećuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana da podnese zahtev Sudu i da je iscrpeo sva pravna sredstva na raspolaganju. Sud takođe primećuje da je podnosilac zahteva tačno naglasio koja prava i slobode navodi da su mu povređene i zahtev je podneo u roku. U tom smislu, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva ispunio proceduralne uslove koji su propisani članom 113.7 Ustava i članovima 48. i 49. Zakona.

28. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 34 [Kriterijumi prihvatljivosti] Poslovnika. Pravilo 34 (2) Poslovnika propisuje uslove na osnovu kojih Sud može da razmotri zahtev, uključujući uslov da zahtev ne bude očigledno neosnovan. Pravilo 34 (2) posebno propisuje:

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je zahtev očigledno neosnovan kada podnosilac/teljka zahteva nije dovoljno dokazao/la i potkrepio/la svoju tvrdnju”.

29. Gore navedeno pravilo, na osnovu sudske prakse ESLJP-a i Suda, omogućava poslednje navedenom da proglašava zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 34 Poslovnika (vidi, slučaj: [KI04/21](#), podnositeljka zahteva: *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 26, vidi takođe slučaj: [KI175/20](#), podnosilac zahteva: *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 37).
30. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na konkretan navod koji zahtev može da sadrži. S tim u vezi, tačnije je nazvati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu kategorisati u četiri različite grupe: (i) navodi kategorisani kao navodi „*četrtoog stepena*“; (ii) navodi koji su kategorisani kao navodi sa „*očiglednim ili evidentnim nedostatkom povrede*“; (iii) „*nepotkrepljeni ili neobrazloženi*“ navodi, kada je ispunjen jedan od sledeća dva pod-uslova: a) kada podnosilac zahteva samo citira jednu ili više odredbi Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući kako su one povređene, osim ako, u smislu činjenica i okolnosti slučaja, postoji očigledna povreda Ustava i EKLJP-a (vidi, slučaj ESLJP-a: [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), br. 4241/03, odluka od 31. maja 2005. godine; vidi takođe [Baillard protiv Francuske](#), br. 6032/04, odluka od 25. septembra 2008. godine); i b) kada podnosilac zahteva ne iznese ili odbije da iznese materijalne dokaze u prilog svojim navodima (ovo se posebno odnosi na odluke sudova ili drugih domaćih organa), osim ako postoje vanredne okolnosti koje su van njegove kontrole i koje ga sprečavaju da to učini (na primer, kada uprava zatvora odbije da dostavi sudu dokumenta iz dosijea dotičnog zatvorenika) ili osim ako sam sud ne odluči drugačije (vidi, slučaj Suda: [KI166/20](#), podnosilac zahteva: *Ministarstvo rada i socijalne zaštite*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. januara 2021. godine, stav 43; i na kraju, (iv) „*konfuzni i nejasni*“ navodi (vidi, slučajeve ESLJP-a: [Kemmaché protiv Francuske](#), br. 17621/91, presuda od 24. novembra 1994. godine, kategorija (i), [Juta Mentzen protiv Litvanije](#), br. 71074/01, odluka od 7. decembra 2004. godine, kategorija (ii) i [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), prijava br. 4241/03, kategorija (iii)).
31. Iz spisa predmeta, Sud primećuje da suština navoda podnosioca zahteva spada u delokrug člana 31. Ustava i člana 6.1 EKLJP-a, budući da se njegova žalba odnosi na prekomerno trajanje postupka pred redovnim sudovima, odnosno pravo na pravično suđenje u razumnom roku.
32. U tom kontekstu i u daljem tekstu, Sud će razmatrati navode podnosioca zahteva u vezi sa navodnim povredama člana 31.2 Ustava u vezi sa članom 6.1 EKLJP-a, na osnovu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, prema kojem su sudovi dužni da tumače osnovna ljudska prava i slobode u skladu sa odlukama Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP).

33. S tim u vezi, Sud podseća na sadržaj stava 2 člana 31. Ustava i stava 1 člana 6. EKLJP-a, koji propisuju:

Član 31.2 Ustava

[...]

2. "Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda".

[...]

Član 6.1 EKLJP-a

1) "Svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom, ...".

[...]

34. Sud prvo primećuje da član 6.1 EKLJP-a zahteva od država ugovornica da organizuju svoje pravne sisteme na takav način da nadležni organi ispune zahteve pomenutog člana, uključujući i obavezu da predmete razmatraju u razumnom roku, i ako je potrebno, spoje postupke, obustave ih ili čak odbiju odluke za novi postupak (štaviše, vidi slučaj ESLJP-a: [Luli i drugi protiv Albanije, zahtev br. 64480/09, 64482/09, 12874/10, 56935/10, 3129/12 i 31355/09](#), presuda od 1. aprila 2014. godine, stav 91).
35. Što se tiče vremenskog trajanja postupaka, Sud uzima u obzir kriterijume definisane u presudi ESLJP-a u slučaju: [Tomažič protiv Slovenije](#), od 2. juna 2008. godine, zahtev br. 38350/02, stav 54, gde je utvrđeno: "Što se tiče razumnosti prekomernog trajanja postupka, [ESLJP] navodi da to treba oceniti u smislu okolnosti slučaja i imajući u vidu sledeće kriterijume: i. složenost slučaja, ii. ponašanje podnosioca zahteva i relevantnih organa, kao i iii. šta je bilo sporno za podnosioca zahteva u ovom sporu".
36. Prema značenju člana 6. stav 1. EKLJP-a, obračun procesa, vremensko trajanje postupka, počinje u trenutku kada je nadležni sud pokrenut zahtevom stranaka za utvrđivanje prava ili legitimnog interesa koji se zahteva (vidi, slučaj: [Erkner i Hofauer protiv Austrije](#), ESLJP, od 23. aprila 1987. godine, stav 64, i vidi slučaj: [Poiss protiv Austrije](#), ESLJP, od 23. aprila 1987. godine, stav 50). Ovaj proces se smatra završenim donošenjem pravosnažne sudske odluke od strane nadležne poslednje sudske instance (vidi, slučaj: [Eckle protiv Federalne Republike Nemačke](#), ESLJP, od 15. jula 1982. godine, stav 74).
37. S tim u vezi, Sud podseća da je predmet razmatranja u ovom slučaju zahtev podnosioca za ocenu ustavnosti prekomernog trajanja postupka u vezi sa suđenjem predmeta [C. br. 4953/2022] u Osnovnom sudu. Podnosilac zahteva tvrdi da mu je ovim prekomernim trajanjem postupka povređeno pravo na konačno suđenje u razumnom roku od strane redovnog sudstva.
38. Tačnije, podnosilac zahteva tvrdi da je njegov predmet nepravedno produžio Osnovni sud i da isti ostaje nerešen pred Osnovnim sudom, koji još nije doneo konačnu odluku.
39. Sud podseća da je, kako bi imao potpuni pregled informacija u vezi sa slučajem, tražio informacije od Osnovnog suda o preduzetim radnjama u vezi sa slučajem koji je pokrenuo podnosilac zahteva.

40. Sud primećuje da je iz odgovora koji je primio od Osnovnog suda, Osnovni sud primio tužbu podnosioca zahteva 5. oktobra 2022. godine, dok je 18. marta 2024. godine Osnovni sud, kako bi pripremio sudsku raspravu, doneo rešenje [C br. 4953/22] kojim je tražio od tužene da dostavi odgovor na tužbu.
41. Sud takođe primećuje da je, u smislu odgovora Osnovnog suda, predmet podnosioca zahteva u fazi postupka za određivanje pripreme sednice u razumnom roku, uzimajući u obzir unutrašnju organizaciju u vezi sa identifikovanim prioritetima unutar samog Osnovnog suda.
42. Sud primećuje da je podnosilac zahteva podneo tužbu 10. oktobra 2022. godine i da je 26. juna 2023. godine tražio ubrzanje postupka od strane Osnovnog suda. Međutim, Sud primećuje da je Osnovni sud preduzeo neophodne proceduralne korake, uključujući i zahtev za odgovor na tužbu od tužene, zatim i organizovanje pripreme sednice nakon ispunjavanja zakonskih uslova za dalje rešavanje slučaja podnosioca zahteva.
43. Sud podseća na konkretnu tvrdnju podnosioca zahteva da njegova tužba, podneta 2022. godine Osnovnom sudu za naknadu štete i pokriće troškova iz dobrovoljnog zdravstvenog osiguranja, još uvek nije rešena.
44. S tim u vezi, Sud naglašava da se kašnjenje u određenoj fazi postupka može tolerisati, pod uslovom da celokupno trajanje postupka nije predugo (vidi, slučaj ESLJP-a: [Pretto i drugi protiv Italije, zahtev 7984/77](#), presuda od 8. decembra 1983. godine, stav 37).
45. Sud razmatra postupak u celini u okolnostima konkretnog slučaja, što znači da iako se Osnovni sud može smatrati odgovornim za neke procesne nedostatke koji su prouzrokovali kašnjenje u postupku, ipak je možda ispunio svoju dužnost da razmatra predmet na brz način prema članu 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a (vidi, slučaj ESLJP-a: [Nicolae Virgiliu Tănase protiv Rumunije, zahtev 41720/13](#), presuda od 25. juna 2019. godine, stav 213).
46. U tom kontekstu, Sud ocenjuje da je slučaj podnosioca zahteva u ovoj sudskoj instanci od tužbe koju je primio Osnovni sud do sada sa datumom kada je zahtev podnet Sudu 9 (devet) meseci i 3 dana. Stoga, Sud primećuje da je nakon 1 (jedne) godine i 5 (pet) meseci, Osnovni sud, od datuma kada je primio tužbu, tražio odgovor na tužbu od tužene.
47. Sud primećuje da su različite faze sudskog postupka sprovedene u Osnovnom sudu karakterisale nekoliko kašnjenja, koja su verovatno mogla da se izbegnu, ali nisu dovoljno ozbiljna da bi se zaključilo da je trajanje postupka u celini bilo prekomerno. Stoga, dozvoljena granica postupka u celini nije prekoračena i samim tim ne vidi njihovo trajanje nerazumnim (vidi, slučaj ESLJP-a: [Pretto i drugi protiv Italije](#), gore citiran, stav 37).
48. Sud takođe dalje primećuje da slučaj podnosioca zahteva nije tretiran kao zatvoren ili prenet predmet, već je još uvek u fazi obrade u Osnovnom sudu. Ovo ukazuje da je predmet i dalje pod pažnjom i nadležnošću Osnovnog suda i da nije preduzeta nikakva radnja da se predmet zatvori ili prenese na drugu nadležnost. Ovo utvrđuje da predmet i dalje ostaje u nadležnosti pravosudnih organa Osnovnog suda, dajući prednost pravnom postupku za sve strane uključene u aktuelnom slučaju.
49. Sud ističe da podnosioci zahteva imaju pravo da slede sve proceduralne korake koji su im na raspolaganju prema zakonima na snazi. Međutim, moraju uzeti u obzir i

posledice u slučaju da upotrebljena pravna sredstva mogu uticati na odlaganje postupaka (vidi, slučaj: [McFarlane protiv Irske, ESLJP, zahtev br. 31333/06](#), presuda od 10. septembra 2010. godine, stav 148, vidi, takođe, slučaj Ustavnog suda: [KI127/15](#), podnosilac zahteva: *Mile Vasović*, rešenje od 5. juna 2017. godine, stav 51; kao i [KI135/20](#), podnositeljka zahteva: *Hava Behxheti*, rešenje o neprihvatljivosti od 31. decembra 2020. godine).

50. Sud pored toga podseća da ponašanje podnosioca zahteva predstavlja objektivnu činjenicu koja se ne može pripisati sudovima i koja se mora uzeti u obzir pri utvrđivanju da li su postupci nastavljeni duže od razumnog vremena koje zahtevaju odredbe člana 31. Ustava i člana 6. EKLJP-a (vidi, slučaj, ESLJP-a: [Eckle protiv Nemačke, zahtev br. 8130/78](#), presuda od 15. jula 1982. godine, stav 82).
51. Sud želi da istakne da se procesne radnje koje su podnosioci zahteva preduzeli ne mogu pripisati sudovima kao kašnjenje, jer se vremenski period postupka efektivno računa od momenta pokretanja nadležnog suda, kada sazna za pravno sredstvo koje su stranke koristile, do datuma konačnog odlučivanja o slučaju.
52. Shodno tome, u smislu okolnosti ovog slučaja, Sud, uzimajući u obzir ponašanje podnosioca zahteva i relevantnih organa, dolazi do zaključka da je relevantni sud od momenta njegovog pokretanja bio aktivan, postupajući po slučaju u razumnim vremenskim rokovima. Stoga, Sud zaključuje da su tvrdnje podnosioca zahteva o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje zagarantovanog članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP-a tvrdnje koje su kategorisane (ii) „očiglednim ili evidentnim nedostatkom povrede“, stoga ih Sud, kao takve, na ustavnim osnovama, proglašava očigledno neosnovanim i stoga neprihvatljivim, u skladu sa pravilom 34 (2) Poslovnika.

Zaključak

53. Ukratko, Sud zaključuje da se zahtev podnosioca u celini treba proglasiti kao očigledno neosnovan, na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 34 Poslovnika.

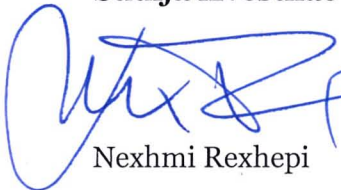
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 20. Zakona i pravilima 34 (2) i 48 (1) (b) Poslovnika, dana 26. juna 2024. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu na dan objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo u skladu sa stavom 5, člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Nexhmi Rexhepi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani